

Bratska Sloga.

God. I.

AUCKLAND, N.Z., SVIBNJA 15, 1899.

BROJ 1.

Nasoj Braci u Novoj Zelandiji i Svima Hrvatima na Sve Strane Svieta.

Svako hrvatsko srce kad bude primio i citao ovaj prvi broj "Bratska Sloga" hoće se radovati gosp. Uredniku Antunu Bulatu koji se pobrinuo da utemelji prvu Hrvatsku novinu u New Zealand na slavu i cast svega naseg naroda u ovoj zemlji. On pozivlje svu njegovu bracu u Novoj Zelandiji da mu sada pris koce u pomoc kao jedini podhvat za njihove buduce koristi. Mi se nadamo da nasi rodoljubi hoće se odazvati nasemu pozivu, i svi ukupno kazati da je ovo najzgodnije vrieme da se odapremo nasom pravicom. Skrajnje sada potreba nemotje otezati nego se probudite iz dubokog sna, da jednom pokazemo cijelom izobrazenom svetu sto jesu, i sto hoće biti Dalmatinski Hrvati u Novoj Zelandiji.

Najvise priporucujemo nasim braci, i prijateljim stanujuci u gradu Aucklandu da oni prvi upre, i otvore pute ostalim koji se nalaze vanka gradu jer sveta i podpuna duznost jest svakog onog da podupre prvu Hrvatsku novinu u Novoj Zelandiji. Nase okolnosti jesu vrlo dobro poznate, dakle ako sada Vi nepomognete nemoremo otici napred sa nasm radom. Izkazite iskrenu Vasu ljubav za slobodu naseg naroda da vise jednom prestane sve ono nagovaranje koje do sada jest sledilo.

Bio bi vrlo tezki udadarac da prva novina propadne, ne samo tezki udarae, dati velika propast svega naseg naroda u ovoj zemlji.

Stanovito se nadamo da svu onu koju zele sebi dobra, napredak, i poboljsanje naseg naroda hoće braniti "Bratska Sloga" do zadnje kapi krvi sa macem u ruci.

"Bratska Sloga" hoće biti vazda puna svokih novina va sviju stranu svetu, ne samo novina, dati sve ono sto bude va potrebe i koristi svomu narodu, te na svako pitanje nasa vrata hoće biti svakomu otvorena.

Ucvrste list "Bratska Sloga" u cvrstili ce te sami sebe.

Ovo pisanje i pozivanje na pripamoc za ucvrscenje lista "Bratska Sloga" ne tice se onih, koji za to ne imaju nikakve volje, ne, niti netice se onih koji nisu dobri rodoljubi i koji nemisle na nas Dalmatinski napredak u ovoj zemlji. List "Bratska Sloga" kao pocetak hoće točno izlaziti u ovoj strani velikog oceana kao jedina zasluga za sve Hrvate u novom svetu sa svrhom da budu imati ploda bilo na narodnom ili politickom prolju. Uz velike zrtve novcane i tlesne u borbi za ovoj obstanak probuditi hoće ovaj list nas hrvatski narod iz mrtvila u kojem se je do sada nalazio.

U nikavoj izobrazenoj strani sveta nije bilo tako od potrebe da novina izadje za korist i proboljs anje naseg Dalmatinskog—Hrvatskog narada kau u New Zealand. Naci ce se mozda koji nadziro doljub, pak ce to zanikati, nu vise smo nego sigurni, da ce to priznati svako hrvatsko is Kreno srde, da novima u Novoj Zelandiji jest od potrebe kao svakdasnji kruh; jer nauk jest u istinu stad ko pice.

Zar nebi dakle bila smrtna grihota i vječna sramota po hrvatski narod, da se oglusi i ne dodje u pomoc za ucvrscenje onog lista koji ce stajati na braniku hrvatskog radnika, i koji hoće neumorno raditi na njegovu korist i bolju buducnost u ovoj zemlji?

Rodoljubi odgovorite i rieci i cinom. Kako rekosmo mi ne upravljaju nas poziv na izrode i izjelice hrvatskog naroda koji bi se moza i veselili da ova tako mnogopotrebita novina bude propasti, ne, mi pozivamo Hrvatske rodoljube kojima u istinu lezi na srdu nas sveukupan napredak u novoj nam postojbini. Koje dakle zeli izkazati, da je rodoljub ne samo rieci nego i cinom neka nam priskoci svaki ono sto moze, da cim prije uzmognemo proslitit nasu novinu, i takto se uvjek ucvrstiti ovo narodno poduzece, koje jest, i biti ce ne samo za cast, vec i za veliku korist hrvatskog naroda u Novoj Zelandiji.

"Bratska Sloga" za sada hoće izlaziti dva puta na mesec, ali netom uvidimo do ovoj list bude obiljubjen od nasi dobrih domorodaca tada hoće izlaziti svake sedmice. Pitamo oprostenje ako ovaj prvi broj nije u podpunom redu, ali u buduce hocemo ugoditi svakomu ono sto bude pravo i posteno. Dakle narode podupirite onog, koji hoće podupirati vas.

Tovjest pako Nove Zelandije—Hrvata biljeziti ce sjajnim pismenima, imena onih koji su pomogli ucvrstiti ovo narodno poduzece.

Naprije dakle Hrvati pokazite se da ste ljudi, izadjite na videlo bez straha, pak onda hocete uciniti svoju duznost sto Bogu i svetu hoce biti milo.

U svrhu sada priporucujemo da svaki domorodac mora da poznade da sa samim narucbama bez priplosanja predplatah list izdavati nemozeno. Molimo dakle da se ovo uvazi.

UREDNICTVO "BRATSKA SLOGA,"

30, Coombes' Arcade,

QUEEN STREET, AUCKLAND,

NEW ZEALAND.

Citajte pak Sudite.

Ovako Chicago Sloboda
svima nami javlja.

HRVATI U TUDJINI.

Nasi jadi i nevolje, koje nas
biju u dalekom svetu.

Sve to vise rastuci broj iz daleke domovine u tudjini selecog se naroda daje nam povoda, da iznesemo pred javnost njekoje misli, koje nas tim malo utjesnim pojmom napunjavat.

Nesretni nasi zemljaci dan za danom beze sirom svetu u nepoznate krajeve, medju tudje lude, da si prirade svakdanji kruh, jer na rođenju grudi ne same da im se istoge nepristupi, nego ako ga i inadu otimlje im ga tudjica, otimlje im ga se od vlastitih izrođenih sinova nesretne nase domovine, kojima je sebicnost ugusila u srdeima svako rodoljubivo i covjekoljupivo cestvo.—Ovome zlu donekle su krivi i vodje i pravci tog izmuzenog naroda, jer oni nebi smjeli samo u novinskim clancima i u saborskim govorima isticati svoje rodoljubije, svoju veliku ljubav napravama domu i rodu, nego njihova bi duznost morala biti izim pera i rieci, daljubah svoju izkazu i zgodnim cinom, koji bi kada bio spasiti bedan narod od pritece sjeđurne propasti. Ove nase navode ne treba krivo shvacati, te tumaciti ih moguce na takov nacin, kao da mi time hocemo poricati rodoljubivost i povztorjnost nashih pravaka i vodja u domovini. Ne, toga mi ne kanimo reci i daleko od svakoga Hrvata takova pomisao, nu svaki uvidjavni covjak priznati ce, da u njihovom radu nema ni zere prakticnosti, da njihov rad za koliko plemenit i pozvratovan, ipak narodu malo ili bolje rekue nista koristi. Ujedinjenje, samostalnost i sloboda je vraca zelja svakoga pravog Hrvata, za to su se i nasi praocti neuvjetnom hrabrosu borili i svoju krev na potoku ljevali, ali dok se to izvojiti i onaj sretan dan svane, kad cemo viditi nasu raztrgranu domovinu ujednjenu, samostalnu i slobodnu proci ce joj koja godinica, a medutim narod dan za danom materijalno propagajući doci ce do svoje posvemstvene propasti, te opet nesretan biti i u toj budućoj "velikoj i slobodnoj" svojoj domovini. Stoga opravljano je ako velimo, da nevolji nasega naroda donekle su krivi nasi pravci i vodje u domovini, jer rad njihov ako i prozet rodoljubivim, ipak kod sada obstojećih prilika nedonasan narod koristi, jer nije prakticiran, jer nema u sebi onog duha poduzetnosti, kojeg osobito americki Hrvati imaju zgrolu opazavati kod svojih ovdjesnjih sugradjana. Nama se pricinja kao da vec sada upravo radi tog uvik vecog materijalnog propaganja poceo je medju hrvatskim narodom malo po malo izcezavati

onaj nekadanji zarki osjećaj rodoljubivosti, da nema vise onog ponosa, kojega je taj narod imao u vremena naseg boravka na nezaboravnoj grudi rodne nam zavijaca. Materijalno propaganje hrvatskoga naroda ucinilo je iz tih njekad odlinjeni i ponositi ljudi nehajnike, koji se malo ili nimalo ne baziru na politickim odnosima u svojem domu, a jos manje na pojedine stranke. Politika je gospodski posao—obično se sada cuje od tog naroda, koji vidi, da mu uza sve politiziran i gospode nema obstanka u rodnom zavicaju, vec da mu se valja prije ili kasnije seliti u tudjinu. A ipak toga nehajnja jedanput nije bilo opaziti u nasej domovini.

Moguce, da po obicaju hrvatsko me, danas ce vec biti najvecim die lom za boravljene silme one i upravo nadnaravne borbe, sto ih je za doba najgorih i najpogubnijih progona podnasao osobito nas posteni i plemeniti puk u krsnom Primorju. Mi sami sjecamo se jos iz djetinje dobe nase, kada se je Primorju lovilo i zatvaralo najpostenije ljudje, te i damas jeste jasan nam je osjećaj straha, sto nas je podilazio, kada se je mile naše bliznje kano toboznje zlocince vuklo pred sud.

Da—mnogo toga dolazi nam na um, pred nascim ocima redaju se jedna za drugom slike, koje nam jasno predocuju dugotrajni i odlucnu borbu, sto su ju stariji nasi u Primorju vodili. I danas jeste pred ocima imamo onaj od Grobnika do Vinodola sakupljeni narod, vidimo, gdje sada u tudjini nalazeći se starina Nika Polić—tada mlađ—poput neustrasiva lava stoji pred zandarima, koji mu buharom priete, a i gledamo dñhom, kako taj miljenik primorskoga naroda bez ikakve bojazni, rukom vise ponosu hrvatsku trobojnici, krijeve svojom neslonivom odvaznosti tezko kusanu i mucenu dusu hrvatskoga Primorja.

Da — sve to i mnogo tomu slična gledamo mi i sa zgrazanjem ponišljamo, da tom plemenitom narodu danas prieti pogibelj, koja ako se za dobe neuklona, da i propast mu je neizbjegiva. U domovini ide mu zlo i naopako, a ni u tudjini neidemu bolje. Prvaci u domovini nezadu tom narodu pruzi ti pomoc, nesretna vlast nece, a medutim sironi ciele zemlje, jedni gladni kruha sele se u daleku tudjinu, docim drugi bledi danoj sjeni sgoruli se pod svoju strehu i suznioci oči gledaju u siroki svjet, pak uzduži: "zasto smo stvorenji, kad neimamo ni kruha?"

Kod takvih zalostnih odnosaja rieci ne valjaju, vec treba djela, treba tom kukavom narodu pruziti prilike, da si u vlastitom domu privredi kruha i da mu ne treba seliti se u tudjinu i potucati se od nemila do nedraga.

Po nasej mnenju u dalekom nasej domu ima dovoljan broj rodoljubivih imuenika, koji bi imali pruziti sredstva, da se pokupju zemljista, koja bi se mogla naseliti sa onim bezkućnicima, koji bjeze u daleki svjet ili sa onima, koji neimaju dosta tla, da si prirade potrebiti kruh. To

i nista vise bila bi duznost nashi imuenijih rodoljuba, ako u istinu zele spasiti—"Hrvatsku za Hrvate."

* * *

Mnogome, koji citao bude ove nase redke, a ne zna sto nas je ponukalo na pisanje istih, pricinjati ce e cudno, da smo proti seobi nasega naroda iz domovine u nepoznate i tudje krajeve sirokog sveta. Nu na ove i ovima sličnim primjerima nam za to služiti mogu hrvatski izseljenici u Brazil, kojih je na stotine vec poginulo pod ondjesnjim nezdravim podnebljem i napornim radom, kojeg obavljaju poput robova za satnu hranu. Drugim nam primjerom služiti mogu i oni bledici u Honolu, koji sada came u ondjesnjim tamnicam ili ako se tog tamnavenja zeli resiti, moraju vec po prije utanacnom ugovoru za tri godine obavljati rad, koji je i "robskim radom" odvise blago nazvat. Takovih primjera navesti bi mogli na stotine, ali za danas navesti cemo samo jedan primjer, kojim cemo ne samo dokazati, da se seobi nasega naroda za vecinu nije od koristi, nego zabilo, da si time upravo nase narodno ime stice u tudjini i mrzne i prezira.

Tako prijatelj g. M. A. Ferri dojavio nam je ovih dana iz Novoj Zelandije, da ondjesnji nas narod uz svu svoju prirodnu neumornu mar ljestvost, i trjezrost, imiroljubivost, ipak je mrzen i preziran od tamnijih urođenika. Ta mrzna i taj prezir vec tako daleko doprije, da se nasemu covjeku vise neda ne samo prigode, da stogod zasluži, nego mu pri dolazku nedevezolvjavaju ni, da se izkrci i vracaču ga odkud je i dosao. Uzrok pako tome je ono po nami toliko puta napomenuto: vječito selenje.

Kao ovdje u Ameriki, tako i u Novoj Zelandiji, a i po svim ostalim krajevima sirokog sveta nasi Hrvati, kojim imadu srecu naci zaradnje, s mo casovito proborave t. j. zadržavaju se toliko vremena, dok si zasluže koliko im dostaje za naplatiti u domovini dugujecu "stibru," dok si stecu toliko noveva koliko im dostaje za prevoznu putnu kartu, pa tada hrle u rodni zavici. Mi ova odanost i privrzenost rođenjoj svojoj grudi ne osudujemo i ne smijemo osuditi, ali upravo na taj nacin svaki misaoni covjak priznati mora, da se domovini ne pomaze bas nista, a siromasan narod, da si odmase samome sebi.

Domovini ne pomazu, jer ti nasi vječito putujući zemljaci i onako sav krvavo steceni novac potrose u putne troškove, ili im ga izjede stiba, pa oni ostaju bogei i dok tjelesne sile dozvoljavaju—seliti se moraju neprestane iz domovine u tudjinu i obratno. Cielak dakle zivot napinju se, stradaju i muke, pa na posljedcu su siromosi kao i prije, a i od siromasnog slabe koristi otacbinu nasoj. Osim toga i samim urođenicima u onim krajevima, gdje nasi zemljaci dolaze za dobitkom i zaradnjom, ne svidja se niti najmanje to njihovo vječito putovanje, jer noseći zasluženi novac iz njihovog zavicia u svog rodni zavici, siromasanu zemlju i time joj nanasaju stete.

Pojmljiva je stoga ta mrzna i taj prezir, kojeg se Hrvati u inozemstvu sticu, a za pravoga rodoljuba na samu pomisao, da bi slavno hrvatsko ime mog o prezreni biti sirom sveta, mora mu srde uzplamiti, mozag uzavrieti, te da se to ne sluci duznost je njegova, da sta takova na

svaki nacin predusretne. Iz Nove Zelandije ta neugodna vise o zloj sudbini nasih hrvatskih zemljaka nemilo je kosnula nasa srca tim vise, sto se bojimo, da se to nebi isto pripletelo i Hrvatom naseljenim u ovoj zemlji. Naime i predobro nam je poznata ona nesretna navika nasih američkih Hrvata, koji proborava dvie, tri ili najduže cetiri godine, pa po tom do pola punim tobolcem srebrnjaka bjeze u stari kraj, da ga ondje izprazne i onda se ponovno vracaju ovamo, da ga napune. Akopren takve doseljenike Amerikanac mrkini okom gleda, ipak jos nije poduzelo se proti njima nikavim strogim mjerama, kako se je to u Novoj Zelandiji. Nuako nije moglo bi se. I u Novu Zelandiju dolazili su nasi zemljaci i imali prilicne zasluge, ali sada je tome konac ucinjen. Narodu ondje rodjenom dodijalje je vec, da ti tudjinci dolaze u njegov dom kao na odracinu, te je to negodovanje ondjesnjeg naroda potaklo i iste drzavnike, da ozbiljno uzmu u pretres to pitanje nezeljkovanog doseljenika. Napokon je drzavljanom Nove Zelandije data zadovoljstva, jer je njihov sabor stvorio tako stroge zakone, da je sada ne samo onemogucen dolazak novim doseljenicima, nego i onim ondje nalazecim onescan je obstanak.

Kod razprave u ondjesnjem sabo ru svu su zastupnici bili jednoga mnenja, da se tom neorestanom dolasku nezeljkovanog doseljenika moze samo na taj nacin stati na put, ako se doticnicima neda u Novoj Zelandiji zaradnje, nego samo u onom slucaju, da uizvaju drzavljana ska prava i da imaju nakanu stalno se naseliti u tim krajevima. Nas narod prikazat je po pojedinim zastupnicima u vrlo s abom svjetlu, te jedan doslovce je izrekao u svom podujem govoru sledeci stavak :

"There is at present great danger of the gum being worked out by the Dalmatian, of whom there were some 3,000 on the fields, and they were coming at the rate of 50 per month. These men were not likely to prove permanent settlers, but were merely birds of passage."

Jedan dokaz nazvao je nase hrvatske zemljake "ptice selice," a drugi opet jedan odobravajući stvoreni zakon zaključio je svoj govor s rieccima

"I had much pleasure in supporting the Bill, as the land was being ruined by the Dalmatian."

Prostor lista nam ne dozvoljava, da navedemo sve one stavke tih govorova, koji se protezu na nase Hrvate, nalazece se u Novoj Zelandiji, ali mislimo da ce ova dva sami i ovaj u kratko nane levi dona zaloi stan primjer dovojiao biti, da potakne na razmisljanje nase americke Hrvate. Naime nije izkljecena moguenost da bi se i njima moglo to isto dogoditi u ovoj zemlji. Za osujetiti pakto takvu neugodnost, a i sramotu, da nas moguce naziviti "pticam selicam" i "unesreciteljima zemlje," trebalo bi da nasi zemljaci dodiju do uvidjavnosti i ni caska vise ne sumnjaju o tome, da im mi za njihovo dobro savjetujemo:

"neka se ugradjane i neka prestanu sa tim rjecitim putovanjem udomorivim"

Ili treba stalno ostati u rodnom zavicaju i ondjesnjim rodoljubima pobrinuti se za bolji obstanak naroda ili pak treba naseliti se tudjini i svukniti se na tudje obicaje, postovati tudje uredbe, a svojim se imenom diciti. Samo na takov nacin mozezemmo se nadati boljog buducnosti hrvatskoga naroda i ujedno nadu gojiti, da cemo nasoj djeci ostaviti neoskovrnjeno hrvatsko ime, koliko u milo si otacbeni, toli u tudjini.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a os vise hoce biti sladge ako ju budete pomagati.

Svaki onaj koji bude citro "Bratska Sloga" a nebude pomagati nije dobar Hrvat.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati takodjer jest u duznosti da pomoze ono sto moze bolje.

NOVE ZELANDIJE HRVATA LIST

"BRATSKA SLOGA"

Izlazi dva puta na mesec
ciena stoji.

Za New Zealand:

NA CIELU GODINU.....	£1 0 0
NA POL GODINE.....	0 10 0

Za ostale strane sveta:

NA CIELU GODINU.....	£1 2 6
NA POL GODINE.....	0 12 6

Oglasli po pogodbi. Mali viestnik za jedan put 3 shillina.

Neplaenici listovi neprimaju se, a rukopisi se ne vracaju. Dopisi i ini sastavci koji stignu bez podpisa ne tiskaju se. Urednistvo ne suglasi uvjek sa uvrstenim dopisima. Novci salju se u preporucenom listu.

"BRATSKA SLOGA,"

30, COOMES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"BRATSKA SLOGA,"

PUBLISHED FORTNIGHTLY.

It is the first Croatian Newspaper published in New Zealand, and it should be read by every Croatian in all parts of the world.

Advertising rates sent on application.

"BRATSKA SLOGA,"
30, COOMES' ARCADE, QUEEN STREET,
AUCKLAND, NEW ZEALAND.

"Bratska Sloga,"

SVIBNJA 15, 1899.

Velika Mrzinja.

U svakoj strani sveta kod svake narodnosti i naroda, ima velike nenavistodi i mrznicu jedno proti drugim; ali u istinu kakod nase brace u Novoj Zelandiji nema para. Nije se pak toliko ni cudititi ako stogod mrznicu imade kod drugog naroda, ali kod nase brace u Novoj Zelandiji ukupno svi od jednog stalsia i jednog jezika jesu jedna velika svamota do ovakova mrznicu imu kod nas.

"Bratska Sloga" hocu u buduce pokazati svakom nasem domorodnu—Hrvatu kako imamo ljubiti jednog drugoga, tako da svaki u ovaj zemlji bude mo se sloziti — pomogati jedno drugoga — zivjeti u strahu Bozemiju; pak onda stanovito hocemo imati neumrile slave i Bozeg Blagoslova.

Vrieme nam nedopusta da sada u prvom broju budemo se baviti od velike mrznicu koja stoji izmedju nase brace u Novoj Zelandiji, ali u buduce hocemo raztumaciti i predstaviti pred oci, nase brace da jednma za vazda ova mrznicu, prestane, budemo ljubiti jedno drugoga kako isti Bog nam zapovida. "Ljubite izskrjnega svoga kako sebe istoga."

Nigda prija kada sada jest nastala tolika mrznicu i nenavistod izmedju malo nesretinka da tako uniste ovaj plameniti podhvat; ali se ulahmo da Svetogog Bog nece podnijesto dopustiti da ovo narodno poduzece bude se unistiti.

Stavno se nadamo oli prije oli poslige svi oni nesretocnici, i nasi neprijatelji hoce doci do osvijetocnija da ovo radimo sve za njihove buduce koristi. "Sve za vjeru i za domovinu."

To our English Readers.

In starting the present journal, several considerations have influenced us in the action we have taken. There are a large number of so-called "Austrians" now in the Auckland Province — quite three thousand in number—and all are industrious workers, each producing something towards our total exports required for the payment of Government expenses and the interest upon our National Debt. Among all this large number of healthy working people there are very few who

can make themselves understood in English; and even the few who have some knowledge of that language can express themselves very indifferently in it, and have no means of knowing the current news of the day, or to become acquainted with the views and actions of our public men. It seemed to us necessary that some means should be provided to these people expressed in a language understood by them, especially when they are willing to support such a medium conveying knowledge to them.

Then, again, the most of the "Austrians" now in this colony are likely to be with us permanently, for good or bad. The great majority of them are very unlikely ever to leave New Zealand, whatever may be said to the contrary. There are several substantial reasons which will have their influence in such a decision. Amongst others, it may be said there is a freedom in colonial life which is not experienced in countries in Europe, and those who are now here have not been slow to recognise the difference in social life which prevails here as compared with that which obtains in the land they have left, Dalmatia. Then there are also better prospects for the industrious workers than are possessed by a similar class of people in all parts of Europe. Considering then the number of Dalmatians who are now here in daily employment in this part of New Zealand, and to whom the English language is an unknown tongue, it is but right that steps should be taken to organise this large body of willing workers so that their labour may be turned to the best advantage to themselves and to the country in which they have cast their lot.

Among the Dalmatians there are various classes of workers. Some agricultural labourers, some general workers; some skilled in vine growing and general orchard work, while others are skilled tradesmen, though all at present are following a comparatively unskilled form of industry. To bring these disadvantageous circumstances into harmony and benefit to all, while a knowledge of the English language is being slowly acquired, we shall have to do many things which newspapers as a rule do not undertake. It will be our duty to try and make known to our British friends when a supply of labour of a particular class can be obtained amongst our countrymen, and it will also be our endeavour to get as many as possible located in several districts where successful settlements may be formed. The choice of districts or blocks of land where successful settlements may be formed, will require care, and we shall look for that kindly assistance from existing settlers as our countrymen will be prepared to extend in return in the years to come. The time will no doubt sooner or later arrive when the now foreign speaking element will become united as one people by the agency of our public school system and the mutual benefit each will be to other.

Those who are engaged in business with, or who may desire to extend their business relationship to those now known as "Austrians," will find our columns a suitable medium for reaching our countrymen on the gumfields, or in the settlements about being formed. Any business notice sent to us will be translated into the Slavonic language, which is the vernacular understood by all our countrymen now in New Zealand.

While trying to promote the prosperity of our countrymen settled, and forming settlements, in New Zealand, it will also always be our aim to promote harmony between the two races, and advocate those measures which are just and fair to both. In doing so will be a justification for the existence of the "BRATSKA SLOGA," and from the above remarks it will be seen that a large sphere of useful work lies open before us.

"Bratska Sloga" ka sada tako i vazda hoce biti vazda puna dobrog nauka.

Kratke Vicesti.

Bolnica od Aucklanda jest najvisa, i najprostorija zgradja u Novoj Zelandiji.

Goveror se da Austrija namjerava predstaviti nove-brze puske u njezinu vojsku koliko na moru toliko na kopnu.

Bilo je dokazano da Baroneze Hirsch's bogastvo jest od £24,000,000; ali istina kaze da nema vise od preko £4,000,000.

Gospodin Marconi idje u Ameriku dojucige Listopada da predstavi njegov brzjavac bez zice; kojeg on sam jest da na vidjelo.

U koloniji od Nove Zelandije ima 157 odvjetnika.

Namjestnik od New Zealand nalazi se sada u gradu Aucklandu dje hoce ostati za nekoliko dana gledati službene poslove.

Tri osobe jesu uhvucene kojisu pronašli krive posebene bankanote.

Proslog meseca Ozuka doslo je u ovu zemlju 1522 osoba, pet vise nego istog meseca prošle godine.

Rusko-Siberska zeljezница jest dosla do Irkusk.

Kad se sabor sastane opet u Wellingtonu dojucige meseca (Lipnja) obavljati hoce mnogo vaznih stvari na korist ove zemlje. U isto vrieme mozda da budu o nami govoriti.

Colonial Sugar Refining Co. kroz proslih sest meseca preko 100,000 tonelata jesu dala vanka.

Jedna djevojka imenom Anastasia Butler jest uhvucene sto je ubila svoga oca na smrt u Melbourne.

Nazad malo dana malo da ne velika steta ne dogodi se kod Vladine tiskare u Wellingtonu. Lopiza koja je bila puma katramu sa vatrom prevali se, ali na srecu mnogo radnika bijase blizu te na bozu ruku vatru utruñe sa ovdise malo stete.

Stosice tice da zemlja u Novoj Zelandiji nije plodna, evo Vam jednog dokaza kako jedan poljodjelac (farmer) jest nasao na svojoj zemlji tikava od ro litara tezine.

General Booth od Salvation Army kad je putovao kroz Australiju kazao je, da kad je bio djecak od 15 godina jest bio na opakom putu, te jednom i u tamnicu metnut.

Weekly News od 5 Svibnja donasa dvije slike da nasih domorodaca na kopanju gume u Orewu i Wade. Nasi domorodci jesu uzelni na pogodbu od jednog farmera zemlju na dopust kopanja gume za tri godine.

Gospodinu E. Bondu od kojeg (farmera) zemlju jesu uzelni na dopust kopanja gume nasi domorodci platili su preko £1000. Na rođnji imade 70 domorodaca, i kaze se da svaki dobiva od petnaest shilina da jedne Lire na dan. Isti farmer jest dao na pogodbu drugu stranu njegove zemlje Englezima podanicim za dvije godine za £250; te ovi na isti nacin dobiva ju do jedne Lire na dan.

Kako cujemo gosp. Petar Sulenta iz Drasnice Nakarskog-primiorja napreduje vrlo dobro u svom obrtu (trgovini) skupa sa svojim bratom na kupovnu gume.

Kod "Bratska Sloga" osim privatnih filova od gume ima ostalih rabota za nase hrvate, dakle onem komu bude stogod od potrebe neka se obruti Uzedeniku Lista.

Svaki Hrvat neka pise ono stoje pravde, a "Bratska Sloga" hoce vrsiti svoju duznost.

Lienik Dr. Sharman kazu nasi domorodci da je izliceo vise nego jednog od teske bolesti, dakle ostati ako bude do potrebe mogu se k' njemu obratiti.

Na 8 tek-ovi Hrvati jesu oduptovali za staru domovinu Ivan Trunich—Mato Matutinovich Juraj Duzevich—E. Piskulich, i Ivan Vizelich. Neka svima bude sretan put!

Kako cujemo da tvornica gospodina Vlahu Zimica, i Franja Skapinica od cipala (mullet), pod imenom Zealandia Canning Co. napreduje vrlo dobro. Ovin nasim vriednim Hrvatima zelimo svaku srecu.

Prodaja od gume u Londonu jest povisila 5 shilina, nadamo se takodjer da kod markete od Aucklandu hoce ciena skociti.

H. M. Smeeton's Store.

UVATILA VATRA.

U prosli Utorak 10 tek. m. vecerom na 9 sati jest uhvatala vatra gore dobro pozvani store u Queen Street.

Bilo je doslo mnogo naroda gledati, a vatrogasci na brzu ruku utrnise vatru. Stete jest preko 3000 lira sterlini.

Nedjeljne Novine.

IZLAZE A LONDONU.

Nadbiskupi, Biskupi, i ostala gospoda u Londonu hocu se sdruziti sa svrhom da ucine molbenicu na Britansku Vladu da novine koje sada izlaze "The London Daily Telegraph" i "Daily Mail" bude zabranjeno izlaziti u Nedjelju. Mislimo da njihov trud hoce biti uzaladan; jer od izobrazbenosti imamo jos vise potrebe.

Molitva.

DA TURSKE NESTANE.

U Londonu kad je Rev. Joseph Parker priopovidao u njegovoj crkvi jest kazao ako Njemacki ezar jest veliki prijatelj sa Sultanom, ipak da njegova molitva jest da neka Svetogoci Bog unisti Sultana i cieli Turski zakon.

Mir Svega Sveti.

Kad bude govor drzan u Hague za uciniti da bude "Mir Svega Sveti" hoce biti u velikoj tajnosti, a trajati ce preko sedmica.

Ubojstvo.

Jedan mladi covik imenom Tudor jest bio uhvacen blizu Newcastle N.S.W. za ubojstvo svoga nezakonitog sina. Opet se kaze da je djete bilo otrovana od druge osobe.

Svuda Smo Isti.

Londonski "Times" najveca novina na svetu donasa vist, da u Aucklandu u Australiji imao je austrijski konzul sastanak s ondjesnjim prvim ministrom Seddonom, i to gledje stanja Austrijanca, koji dogodje u Novu Zelandu, da ondje

Tu u toj pokrajini imade ovaj cas cetiri stotine Austrijanca u velikoj nevolji, jer radnici nikuda naci nemogu. Prvi taj ministar odgoj vorio je austrijskom konzulu, da on u obce pomoci ne moze i da takovi izseljenici kakovi su ti Austrijanci malo dobiti i valjani za zemlju, jer oni da dodu samo, da novac ucinie, pak opet natrag se povrate.

U to vrieme, sto je austrijski konsul posredovao kroz prvi ministra dosla je od nekud statina Austrijanca, pa imade ih po tome ukupno sada pet stotina, i to bez novaca i bez kruha i bez nade, da eko za njih skrbiti. Austrijski konsul imade malo volje, da im pomaze, a prvi ministar jos manje.

Tako je! Kakovi smo ovuda, takovi smo svuda. Lutamo po svetu bez da nista stvaramo, a cini se da nam je jedina slast "austrijanstvo" uživatiti. Pravi smo svuda robovi i nista drugo.

Tako j!.....

Ovako kazu Amerikanske novine dakle braču neka nebudem svuda isti. Ako hocete u New Zealand imate mnogo bolja sredstva nejo igdi u drugoj strani sveta.

Zakon Kopanja Gume.

(EXTRACTS KAURI GUM INDUSTRY ACT.)

NEKA SE SVAKI HRVAT ZNADE VLADATI.

Po naredbi Austro-Ungarskog Konzula ovo tiskamo.

GLAVNE ODREDBEzakona 5 Novembra 1898,
koji vrijedi za Novu Zelandiju
a kojim se uređuje industrija gume od drva kauri.*I. Zabranjeno je kopati gume od kauri i tegorati s njom, ako se ne ispunje zakoniti uvjeti.*

1. Zabranjeno je kopati gume u nezapremljenim krunskim zemljama ili u području, za koje vrijedi zakon o sumama od god. 1885 ("New Zealand State Forests Act, 1885"), izvan kotara određenih za kopanje gume, nadalje u pridržanim zemljama (tako zvanim "rezervativnim zemljama"), ako se nema osobitog ili općeg dopustenja, koje je izrijekom protegnuto na te zemlje; napokon zabranjeno je kopati gume u kotarima određenim za kopanje gume, ako se nema osobitog ili općeg dopustenja.

2. Nije dopusteno baviti se neposredno ili posredno trgovinom gume u kotarima određenim za kopanje gume nego samo po odredbama ovoga zakona i na temelju dopustenja za trgovanje s gumenom.

Za gume ne smije se placati u ducanima rakije.

II. Koji su kotari određeni za kopanje gume i kako se davaju dopustenja za kopanje gume i za trgovanje s gumom.

1. Vladinom naredbom, koja će se oglasiti kako treba, od vremena do vremena označice se Sjevernom otoku ("North Island") kotari određeni za kopanje gume, te će im se odrediti imena i granice, pri cemu će se, dokle je moguce, držati granice upravnih kotara ("counties"). Može se takojer za neke dijele krunskih zemalja odrediti, da su kao "rezervativne zemlje" pridržani za kopanje gume. Taki dijeli smiju tada biti zgodni samo za kopanje gume.

Dopustenja davaju mjesne vlasti u kotarima određenim za kopanje gume, koje su za to osobito ovlaštene i naznacene. Ako su ispunjeni dolje naznacenii uvjeti, ne može se zamijetiti dopustenje, osim ako se radi o inozrenu koji se je doselio, posto je stupio u život ovaj zakon, ili o takovoj osobi, kojoj je dopustenje bilo pravomocno oduzeto i koja zato za neko određeno vrijeme ne može vise dobiti dopustenje (v. dalje III).

2. Dopustenja se dijele u tri vrste:

- (a) osobito dopustenje za kopanje gume ("posebno dopustenje"),
- (b) opće dopustenje za kopanje gume ("opće dopustenje"),
- (c) dopustenje za trgovanje s gumenom ("dopustenje trgovanja").

Dopustenja za "rezervativne zemlje", blizu sela drugih naseljenih mjesta, naznacenih u naredbi, smiju se davati samo članovima odnosno naseljenoga mjesa, ili urogjenicima maorskog plemena, koji stanuju blizu na seljenog mjesa, pod pretpostavkom da su ispunjeni ostali opći uvjeti za davanje dopustenja. U dopustenju treba izrijekom spomenuti, da vrijedi za "rezervativne zemlje."

3. Osobe, koje hoće da dobiju posebno dopustenje, moraju dokazati jednu od ovih okolnosti:

- (a) da posjeduju nesto zemlje u naseobini, ili
- (b) da su zakupili kakvu krunsku zemlju ili drugi koji posjed u naseobini najmanje za tri godine, ili

- (c) da su urogjenici maorskog plemena, ili
- (d) da su zakonito bili najmljeni kao kopaci gume najmanje tri mjeseca prije nego je stupio u život ovaj zakon, ili
- (e) da su britanski podanici rođeni ili naturalizacijom.

4. Osobe, koje hoće da dobiju opće dopustenje, treba da dokazu, da su se nastanili u naseobini najmanje tri mjeseca prije nego li prikazu molbu, ili da su britanski podanici rođenjem ili naturalizacijom.

5. Dopustenja se ne mogu prenositi na druge osobe i vrijede za jednu koledarsku godinu, ali se mogu svake godine proizvesti. Za posebno dopustenje ima se platiti taksa od 5 silinga, a za opće dopustenje ili za dopustenje trgovanja taksa od jedne engleske lire na godinu.

Ako se dopustenje izgubi, ima se za duplikat platiti taksa od 1 silinga.

6. Ko ima posebno ili opće dopustenje, ima pravo za vrijeme, dok to dopustenje vrijedi, da kopati gume u kotarima određenim za kopanje gume i da zapremi jedan dio zemlje u nezapremljenim krunskim zemljama u mjeri od najviše 2 engleska rala zemlje ("acres").

Dopustenje trgovanja daje pravo da se trguje u kotarima određenim za kopanje gume. Ali onaj, sto ima takovo dopustenje, smije kupovati gume samo od gospodara zemlje ili od osoba, sto imaju dopustenje za kopanje gume, te je dužan voditi osobitu knjigu, u koju će tačno upisivati podatke o pojedinim kupovinama.

7. Mjesne vlasti imaju voditi registre, u koje će se napose po vrstama svojim i s tekućim brojevima upisivati podijeljena dopustenja i zabilježiti datum, potpuno im zanimanje i prebivaliste osobe kojom je dopustenje dano.

8. Ko bude zatecen da bez dopustenja izuzevši slučaj da kopa gume na svojoj vlastitoj zemlji—kopa ili trazi gume ili da posjeduje gume, smatraće se, dok ne dokaze protivno, da je kriv.

III. Zemlje, na kojima se ne smije kopati gume.

Na dolje naznacenim zemljama ne smije se kopati guma :

1. Na takovim zemljama (koje spadaju među nezapremljene krunске zemlje ili u području, za koje vrijedi zakon o sumama od god. 1885), na kojima ima živog ili izumrlog drveta *kauri* ;

2. Na ostalim zemljama, koje spadaju u području zakona o sumama od god. 1885 i — od nezapremljenih krunskih zemalja — na onim zemljama, sto se za jednu milju nalaze oko toga područja, osim vremena od 1. maja do 1. septembra svake godine ;

3. Na rezervativnim zemljama (v. gore II, 1), ako se dopustenje ne proteže izrijekom i na njih ;

4. Na zemljama sto posjeduju urogjenici, bez njihove privole ;

5. Na zemljama sto je kogod stekao ili zapremio na temelju kakvog pravnog naslova, bez njegove privole.

IV. Kaznene odredbe.

Prekrsaji ovoga zakona kaznice se globama od 1 do 5 engleskih lira. Kazni će se svakomu zapisati u njegovu dopustenje. Ali onomu, ko bude pri treći put kaznen, može se oduzeti dopustenje; u tome slučaju on nece moći za godinu dana oper steci novo dopustenje (v. gore II, 1).

V. Organi za nadziranje, pocetak valjanosti zakona.

Za nadziranje, da se drže odredbe ovoga zakona, postavice se osobiti nadzori u potrebitome broju, eventualno ce se uzeti i između policijskog. Nadzornici i policijskim organima dace se potrebite povlastica, a osobito ce imati pravo zahtijevati, da im se pokazuju dopustenja.

Ovaj zakon stupa u život 1. januara 1899.

Koje su novine po Svetu.**RAT U SAMOA.**

Kako doznavajemo za sada buna i rat jest prestao dokle dodje povjerenstvo (commission) poslatno od vlade Englezke, Amerike, i Njmačke za postaviti mir.

Kako stvari sada stoje možda da ovo povjerenstvo bude malo okoristiti onaj siromasni narod u Samoa. Evo Vam sto kaze Cardinal Moran.

In the course of a speech, Cardinal Moran characterised the trouble in Samoa as not warfare, but deliberate murder. He knew on good authority that the natives were anxious to become British subjects, that the Germans were willing to forego any little differences so as to allow the Samoans to be under British protection, but it was the third Power, a very dangerous Power, which had taken an aggressive attitude. America seemed bent on making the Pacific Ocean a new American lake. He looked upon this as very dangerous, not only to the natives of the islands in the Pacific, but to the British Empire. It was clear to him that the Americans fomented the disturbances to suit their own end. He stated that Admiral Pearson admitted to him that he would have liked to go to Samoa, but the Imperial authorities ordered him to remain in Sydney. The Cardinal expressed the opinion that if Admiral Pearson had been in charge, bloodshed would have been prevented.

JEDAN VELIKI DAR.**POSLATI OD PRVOG MUZA.**

Jedna velika Gospodja vrlo dobro poznata u Americi imenom Mrs. Marion McKay jest oznila Count Bruemin u Washington. Prvi muž gospodin McKay kao na radovanje jest poslao čepić dar od £20,000.

MIR SVEGA SVIETA.

Mir svega sveta Cara Ruskoga hooe biti drzan u Hague u velikoj tajnosti, te dokle ovaj vazni posao nebedu do konca riesiti neće biti nikomu dato na znanje.

PRVI MINISTAR ITALIJE.

General Pelloux prvi ministar kod vlade jest pitao odput sbog uzroka da ima u velikom broju protivnika stote tice kinezke.

PRAVEDAN DREYFUS.

Dreyfus jest jos u tamnicu, ali proci, hooe jos koje vrieme dokle pravica izadje na vidjelo. Od ovem hocemo se baviti u buduce posto kod ostalih strana sveta ima slicen nepravica. President Faure kako doznavajemo jest imao na zadnjem casu tuzogn Dreyfusa na pameti.

Radovanje.

Netom u gradu Aucklandu jest pukav glas da Dalmatinški-Hrvati misle ustrojiti svoju novinu odma na sve strane jest u veliko milo svima stanovnicima. Bez razlike spola i stolisa to svima jest dirnulo u srde poznavajući u kekvom stenu do sada naruči se je nazalo.

Kao prvi broj nememo vremena, ni prostora za opisati sve one cestitke koje jesmo primili, ali u buduce hooe mo sve točno raztumaciti. Samo u kratko neka ovo bude dosta, između velikog broja održanih osoba koja naša dasli pohoditi i cestitati jesu ova gospoda. Gospodin Langguth C. K. Austro-Ugarski Konzul, i gosp. Hon. W. T. Jennings, M.L.C.

Svemođuci Bog neka blagoslovu nasu prvu Hrvatsku novinu da svima bude otvorila pute od krepasti.

Trgovina.

(COMMERCIAL)

Kako stoje Marketa od Gume.**BIELA GUMA—**

Sitna oprana guma od 28 pak gori.

Slaba guma od 40 do 43.

Malo bolja guma od 46 pak gori.

Dobra vrsti guma od 62 pak gori.

East Coast od 73 do 74.

Guma po drugi put ostrugana (scrapped) od 110 pak gori.

CRNA GUMA—

Sitna oprana guma od 12 do 14.

Srednja vrsta od 20 do 24.

Najbolja vrsta od 38 do 43.

Proslog meseca Travnja došlo je na marketu (trgoviste) 1110 tonelata; a kroz tri dana Svinja 50 tonelata.

Jedna velika ladja očekiva se iz New York svaki danom; a dokle ova nedodje neće biti nikakve promjene od cijene.

Svaki onaj koji bude citao "Bratska Sloga" a nebude pomagati nije dobar Hrvat.

Svaki onaj koji bude slusao a neznao citati također jest u dužnosti da pomože ono sto može bolje.

Otvoreni Listovi.

(CORRESPONDENCE)

POZIVSIVA HRVATIMA.

DRAGA BRACO — Obrazac se damaški Vam da sv. ukupno budete prihvati moju zelju. Bez potrebe, i bez nase krivnje, progostvo i preziranje, jest svuda nase Hrvatsko narodu kau u domavini, tako isto u tujini. Do sada nije bilo nikog a da nam pomaza, dakle jednom jest doslo vrieme da se probudimo.

Nigda kao sada jest nam dosla prigada da osvetlamo nasa lica i da budemo imati u svom materinskom jeziku svoju Hrvatsku novinu, koja nas hooe braniti, i imati svake koristi dokle u tujini. Gospodin Antun Bulat kau prvi Hrvat u ovu zemlju jest ulazio svu svoju snagu, i mog uenost da okoristi svog naroda. Gospodin Bulat ne samo da je zrtvoval celi svijet imetak da li jest odgovorni Urednik da sto bolje svomu narodu pomoze. Za uzdrzati ovaj mnogopotrebeni podhvati to nije moguce bez Vase pomoci, a s druge strane ovdje slabe bi izgledalo kod drugog naroda kad nebi ste mogli uzdrzati Hrvatsku novinu. Vas Ja molim od moje strane draga braco bez imati ikakva upliva oli sredstva sa kojim se mogao pomoći, da svu skupu pruzite pomoci ono stoje moguce boje. Sada je vrieme da pokazemo ljubav bratinsku, i koliko ljubjav jedno drugova. Svi skupi pomozimo nase domovodu, jer Hrvatska novina hooe biti prvi pocetak da svlada svakog nase dusmanina. Ako budemo jednog drugog ljubiti, i dobro gledati, tada svu snagu neprjatelja nece nam nista nas koditi. Ako pak budemo jednog drugoga nenaviditi i zlo misliti, tada stvano nigda nece može se uzdignuti, nego jos vise u tamnosti biti iz koje neće nam biti moguce da se izvadimo. Sada draga braco priskocimo u pomoc, uverjenas da maja braca slediti put tvój. Dakle draga braco neka bude ovo sada iskra od ljubavi, u srdećim naseim. Dase nebi nigda iz ga neli negoli vazda u svim naseim gorila.

Necu nipo sumjati dase moja braca sva i suni stvane Biokove nice olazvat, makarsko primorje i zagonje u nicem nisu bili zadni, ni u svojoj starom domovinu, pa bilo sta, samo jeli na korist naroda. Znam daes Gosp. Urednice imati mnogo zapreka, od istim naseim ne zadovoljnija, tog svrgnjese nalazi kao ljud medju penicicom, tisi nami dobro pozmat, uverjenas da maja braca slediti put tvój. Dakle draga braco neka bude ovo sada iskra od ljubavi, u srdećim naseim. Dase nebi nigda iz ga neli negoli vazda u svim naseim gorila.

Vas domorodac,

STIPAN ROGLIC.

POMOZITE "BRATSKA SLOGA."

Mi dolje nize podpisani priporucuje movakom Hrvatu u Novoj Zelandiji da sada priskoci u pomoc ovoj prvoj Hrvaskoj Novini u New Zealand.

Ovo jest plemeniti podhvati za korist naseg naroda. Dakle draga braco ono sto možete bolje, pruzite desnicu bratske ruke, na cast, i slavu koja nas ceka.

LUI KINKELA,

IVAN BILICH.

OPOMENA.**JMAJTE PAMETI U SVAKE STVARI.**

Gospodin Joze Franic javlja da nasi Hrvati neka prodaju gumenim trgovcim koji možu platiti za gotov novac; jer da u visem broju imade osoba, koji bi hotili trgovati sa gumenom bez ikakve svote, te umnogo se puta dogodi da blagi radnik izgubi svoj krvavo steceni trud.

Na Znanje.

STO NOVINE O NAMI GOVORE.

AUSTRIANS AS SETTLERS.

It has oftentimes been stated that the Austrians who are in this province are not likely to remain and become permanent settlers, that their habits are more adapted for the nomadic life of the gum-digger than the steady and orderly life of a farmer. On the other hand, there are those who state that the Austrians are more inclined to be permanent settlers than birds of passage, drifting here and there. As yet, not much real evidence has been afforded for either statement, but in a note we have received from Mr. D. W. Pearce, jun., Herkino, it is stated that permanent settlement has already been begun by some of the Austrians in the North. After referring to the statement made on their behalf, that they were likely to contribute handsomely to the Auckland Hospital, Mr. Pearce says he thinks such an offer would be a "great step for the Austrians. They tell me they are 'birds of passage,' etc. Everything points the other way. Some 12 or 14 have taken up land here, and I am credibly informed by them that others are only waiting the chance to do likewise. There must be money in the gum, as they buy out all willing to sell, £50, £60, and other sums in cash being paid." If the Austrians are inclined to become permanent settlers in New Zealand, there is plenty of room for all, and if they prove to be as industrious and careful settlers as those who have settled in the Puhoi district, Auckland will have no cause of regret that they have helped to increase our industrial population. If they decide to remain, they will find that a comfortable living is far more easily acquired in New Zealand than in the country of their birth, and the conditions of life here are more favourable than in Dalmatia.

[Ovo svaki Hrvat moze razumiti.]

PRVA KATOLICKA CRKVA
U CHICAGU.

Godine 1833. dobio je biskup dioceze drzave Missouri u St. Louis sledeci molbu: Mi katolici grada Chicago, spadajući pod vasu biskupiju, zelimo imati katolicke svecenike. Ovdje male katolickih francouze narodnosti, kao i jos drugih narodnosti, te brojimo po prilici svega skupa preko stotina obitelji. Nadamo se, da ova nasa molba ce naci kod vas uvaenja.

Biskup u St. Louisu, pod koga je Chicago onda spadao, uzeo je tu molbu koju je dobio na 16. travnja 1833. odmah u pretres, te je već 17. travnja poslao francouz sveceniku Rev. J. M. St. Cyr u Chicago, kao katolickog svecenika.

Ovaj francouz svecenik sagradio je u Chicago prvu katolicku crkvu pod imenom St. Mary, a ista je 1871 prigodom velikog ognja izgorila. Ime biskupa za onda u St. Louisu pod kojeg je Chicago spadao je biskup Rosatti. Dakle 1833. u Chicago je bilo sto katolickih obitelji i nijedne crkve, a danas je u Chicago sestotinu hiljadu katolika 120 katolickih crkava. Koji je to veliki napredak u samo 65 godina! Nijedan grad na svetu nije u ovakovo kratko doba ovako orijaski napredovao.

Kako nam je poznato Vlada u Wellington kad se sabor sastanci dojdene nešeca opet namjerava stogod govoriti o nasm Hrvatim ali "Bratska Sloga" hoće ponljivo smatrati ono sto bude za korist nasev narodu.

Drugi broj "Bratska Sloga" neće biti nikomu poslat, ako neposalje novce za njegovu predizbiju.

"Bratska Sloga" jest puna sladkog pica, a još više hoće biti sladje ako ju budete pomagati.

Na Znanje.

Na 24 tek. m. meseca u gradu Aucklandu hoće biti velika svecanost rodjeni dan kraljice Viktorije.

Namjestnik kolonije Lord Ranfurly hoće ovom prigodom odkriti kraljice Viktorije sliku koju je bila postavljena u Albert Park. Sprave jesu velike, a u isto vreme hoće doći naroda od svih strana.

Takodjer "Bratska Sloga" hoće na 23 tek. no. spomenuti ovaj dan kao otvorenje "Prvog Hrvatskog Lista u Novoj Zelandiji." Porivljeno sve Hrvate u gradu Aucklandu, takoljer sve one koji se nalaze izvan gradu ako mogu da dodiju, i da budu u visem broju prisustvovati otvorenju prvog Hrvatskog Lista u ovoj zemlji.

Gospodin Austro-Ugarski konzul hoće ovom prigodom dati svoj govor, i uzeti Predsjedniku stolicu.

Necemo izostaviti nikoga od Adlicenik osoba Nove Zelandije i od grada Aucklanda da ne budu pozvani, da vide nase dobre i postene Hrvate kako hoće u buduce napredovati.

Kad svecanost "Bratska Sloga" буде dovršena hoće biti sve u redu opisano, tako da bude ne izgled svima Hrvatima po cieolu svetu.

Ovo su gospoda kojih hocemo pozvati na otvorenje prvog Hrvatskog Lista u ovom daleku svetu.

Namjestnika Lord Ranfurly—Nucelnika—Biskupa—Zastupnika i Ministre kod vlade, i sve ostale odlicne osobe grada Aucklanda.

Dakle draga braeo Hrvati nemoj te zaboraviti ovu prigodu neka "Slava" Hrvatska bude se znati sirona sveta.

Gospodin Jozip Franich jest se zauzeo, i hoće upravljati da svecanost otvorenja "Bratska Sloga" sto bolje izpadne; dakle ako Vas gosp. Franich dodje pohoditi nemojte ukazati pruziti desnicu pratske ruke.

Zivila Hrvatska! Zivili Zrvati!

Kako Sudi u Palmaciji
Postupaju.

Dokazano nam je da ima blizu godina dana da jedan od nasih vrednih domorodaca na bolestnoj posleđi lezeci u bolnici grada Auckland jest upravo molbenicu na Sud od orebicu (Peljesac) da mu posalje prepis zadnje odluke njegovog pokojnog djeda; pak do danas nema jos nikakva odgovara. Zabilože da ovakovo postupanje jos traje u staroj domovini, te u visem broju ovakovih molbenica jest u koj metnuto oli komudrago zabacino.

Molimo Sud od Orebicu da molba naseg domorodca bude usisana, jer nasi glasovi hoće doći do Visokog Suda od Pravdestnosti u Beuu.

Hrvatska na parizkoj izložbi
g. 1900.

Kako dozajemo uspjelo je Magjarom, da se za parizku izložbu izvoje posebni paviljon, koji neće biti u nikakav savez s austrijskom izložbom, te ce time do izraza doći samostalna država Ugarska recte Magjarska. I nama se puni grad od miline, jer i mi cemo biti sudionici tog corpus separatum, nama je u paviljonu dodijeljen ogromni prostor od 28 cetv. hrvati. Cujemo da će Božjakovina izložiti jedan maslac i orijasku tikvu. Pesta će nam ustupiti arkivalije, od izloženja slavonskog hrasta moralo se odustati, jer postoji bojazan, da bi moglo stablo pasti i citavu hrvatsku izložbu unistiti. Zato će se pozvati kraljevina Dalmacija, da prema državopravnom položaju izpuni onaj prostor, koji će u hrvatskom odjeljenju jos razpoloži ostati. Pa da ne uživamo sve blagodati 800 godišnjega saveza!

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te služi kao tumačnik nasm Hrvatim za svaku nijihovu potrebu, a spoznat sam između trgovaca od gume.

U tudjini.

U daljini tudjeg sveta
Tuj mi prodje mnogo ljeta
Sve uz trut i tesku muku
Sve za Majku i Hrvatsku.

Lutam svjetom popot vrane
Da si trazim nesto hrane,
Ali evo nadjoh sada svega
Nesto hrane i sto mi treba.

I do toga jest Sloboda
Sve da radim sta me volja
Sve za dom i za Hrvate
Dadem sve sto imam snagu.

Samo da proslavim brate
Tuj i tamo rodjene Hrvate,
Oj, Hrvatsko to je ime slavno
U mom srdu usadjeno duboko.

Kad se sjetim milog zavijaja
Gdje mi otac, majka, sestre, braća,
Gdje ih dusman tisti, pritisak
Za njih novac dvorce kupuje.

Toga svega ovđje braće nema
Samo ljubav i slogu nam treba
Pa do malu imat cemo svega
Sto da danas jestes kas na nema.

Svi u jedno slozimo se braće
Da uzvisimo ime nam Hrvatsko
Neki svaki tudjin za to znade
Da u New Zealand Hrvata imade.

Svi to postici se moze
Uz to nam i Bog pomoze
Samo sloga ljubav prava
Neka vlada medju nama!

Pamtite!

Ako pak ovač prvi broj "Bratska Sloga" nebude povoljan ipak hocemo nastojati da u buduce budemo svakom ugoditi.

Naredili smo nasa hrvatska slova, te svaki domorodac koji ljudi prosirevo ovog Lista jest u duznosti da stogod posalje na racun ove svrhe. Svaki milodar sa imenom dobracimtelja hoće biti tiskan kroz nas list. Dakle napried Hrvati pokazi mo se jednom da smo ljudi, i da nam nema para u svetu!

"Bratska Sloga" priporuči svakom Hrvatu da u buduce nije mu od potrebe da u cesto dolazi u grad Auckland, te uz aludno bez potrebitno vrieme i novce bude trošiti. Svaki neka staji na svojoj radnji koliko moze vise na jednom mjestu; ako zudi imati koju drugu radnju, ili otici na koje drugo mjesto, to neka se obrati na Urednicu "Bratska Sloga" koja hoće pruziti pomoc za sve potrebe naseg Hrvata. Dakle pamtite ovo nemojte zaboraviti!

"Bratska Sloga" kao sada tako i vazda hoće biti vazda puma dobrog nauka.

IVAN BILICH,

SYDNEY BOARDING HOUSE,

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS,

AUCKLAND.

Vlastnik poznade dobro Englezkog jezika te služi kao tumačnik nasm Hrvatim za svaku nijihovu potrebu, a spoznat sam između trgovaca od gume.

SVAK K' SVOMU,

AUSTRIAN-CROATIAN BOARDING HOUSE,

Princes Street.

JOZIP FRANICH, Proprietor.

Vlastnik gori spomenute kuće daje na znanje svima Hrvatima, i Dalmatinim Primorcem da ima veliku kuću od prvog reda, na spavanje može užeti preko 60 osoba. Jestivo i služba jest takodjer u najboljem redu.

Svaki Hrvat hoće naci ostale njegove potrebe za opremanje svake privatne stvari koliko u gradu toliko izvan grada.

SHAKESPEAR HOTEL

CORNER OF

WYNDHAM AND ALBERT STREETS.

ALL LIQUORS OF FIRST-CLASS BRANDS.

EVERY CONVENIENCE,
combined with Civility and Comfort, for
Country Visitors and Boarders.

FIVE MINUTES' WALK FROM WHARF, RAILWAY
STATION, AND GENERAL POST OFFICE.

THOMAS FOLEY,

PROPRIETOR.

Prijurucamo Hrvatim u Novoj Zelandiji ovu
dobro i urednu kuću.

GEO. FOWLDS,

TAILOR AND OUTFITTER,

VICTORIA ARCADE,

QUEEN STREET, AUCKLAND.

SELLS MEN'S CLOTHING, HATS,
SHIRTS, SOCKS, AND FLANNEL
UNDERSHIRTS, VERY GOOD
AND VERY CHEAP!

Pozor! Ako Hrvati budu imati potrebe od
gori spomenutih odjela meka se obrate na gori
spomenutu kuću, gdje hoće imati svakilo
odjela dobre vrsti i mnogo jeftino.

TOM KEESING'S WATCH HOSPITAL,

VICTORIA STREET, AUCKLAND.

Watches & Jewellery Repaired & Guaranteed.
JEWELLERY MADE TO ORDER.
All kinds of Watches, Jewellery, and Fancy
Goods for sale.
Upravo dobra i jeftina kuća za nase Hrvate.

JOHN W. STEWART

BARRISTER AND SOLICITOR,

WYNDHAM STREET, AUCKLAND.

Pozor! Ovo je najbolji, najpravdedniji i
najposteniji Odvjetnik za nase Hrvate u
gradu Aucklandu.

HANNA,

PHOTOGRAPHER,

196, QUEEN STREET

(Opposite Union Bank),

AUCKLAND, N.Z.

ONLY THE BEST WORK!

Pamtite! Ovač vredni slikar jest vrla dobro
poznat nasm Hrvatim.

LUI KINKELA,

HOBSON BOARDING HOUSE,

HOBSON STREET,

AUCKLAND.

Vlastnik gori spomenute kuće jest vrlo dobro
poznat od naseg Hrvatskog naroda kao prvi od

Hrvata koji je postavio gostionu u gradu
Aucklandu.

Dakle neka svaki k' svomu idje.

W. H. DAWSON,

CHEMIST, DRUGGIST,

SURGEON DENTIST,

WELLESLEY STREET, AUCKLAND.

IMPORTER AND MANUFACTURER OF

FIRST-CLASS DRUGS, CHEMICALS, ETC.

EVERY DESCRIPTION OF PATENT

MEDICINES.

TOILET REQUISITES AND TOILET

SOAP KEPT IN STOCK.

TEETH CAREFULLY EXTRACTED,

with or without Gas.

Ovač kuća vrlo dobro poznata nasm

Hrvatim komu bude od potrebe neka se obrati
na adresu kao gore.

Pamtite! Kamu bude potreba za nabavu
zemlje i ostala svaka neka se obrati kao gore.

Printed for the Proprietor, ANTON BULAT, by WILSON
AND HORTON, 145, Queen Street, and 1 and 3, Wyndham
Street, Auckland, New Zealand.

Monday, May 15, 1899.